

УДК 331.53–053.81

Спіян І. В.

група 4251, Національний університет кораблебудування імені адмірала
Макарова (Миколаїв), spiyani-igor@mail.ru

Кравчук О. Ю.

викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, Національний
університет кораблебудування імені адмірала Макарова (Миколаїв),
kraffchuk@email.ua

ПРОБЛЕМА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ

У статті розглянуто проблему реалізації права молоді на працю в умовах глобалізації світової економіки, та проблему зіткнення інтересів зацікавлених сторін в особі робітників, роботодавців та держави.

Ключові слова: *молодь, працевлаштування, Україна і молодь, проблеми, досвід роботи.*

The article deals with the problem of realization of the right of youth to work in the conditions of globalization of the world economy, consideration of the problem concerning the collision of interests of the interested parties in the face of workers, employers and the state.

Key words: *youth, employment, Ukraine and youth, problems, work experience.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах саме молоде покоління є найбільш вразливою та соціально незахищеною категорією населення. Ситуація на сьогодні складається таким чином, що ринок праці переповнений кадрами, через системну кризу в країні відбувається скорочення робочих місць, практично не створюються нові. Через відсутність достатнього практичного досвіду, правових та професійних знань, а часто і моральної невідповідності до конкуренції на ринку праці, реалізувати своє право на працю молодим громадянам на сьогодні стає все складніше.

Аналіз та дослідження. Недосконалість трудового законодавства, неузгодженість між загальними, спеціальними та локальними правовими нормами потребують перегляду та зміни задля посилення рівня соціального захисту молоді та подальшого їх професійного зростання. Ситуація, що склалася є наслідком недостатньо ефективного поєднання економічних реформ і державної політики зайнятості населення [1] Ситуація з питання працевлаштування молоді в нашому суспільстві є досить суперечливою, адже з одного боку, маємо справу із законодавчо закріпленими гарантіями та нормами, з іншого – в реальному житті ці норми не працюють. Тому дане питання

потребує ретельного розгляду, адже для країни, молодь – це населення, яке здатне продукувати прогрес та підіймати конкурентоспроможність країни.

Метою статті є здійснити аналіз проблеми реалізації права молоді на працю в умовах глобалізації.

Виклад основного матеріалу. Працевлаштування молоді на теперішній момент вважається однією з гострих соціально-економічних проблем, пов'язаних з тим, що ринок праці та ринок освітніх послуг, так само як і товарний ринок, розвиваються за законами попиту і пропозиції. В такій ситуації доцільним вважається виділення таких основних проблем щодо працевлаштування молоді, які наявні на сьогодні:

- відсутність державних гарантій щодо забезпечення молодих спеціалістів робочими місцями;
- не виконання вимог законодавства щодо укладання письмового трудового договору з неповнолітньою особою;
- неврахованість тенденцій міграції молодих спеціалістів;
- не достатнє сприяння держави створенню «молодіжних центрів праці» та забезпечення їх ресурсами з метою їх продуктивного функціонування.

Основними нормативними актами, що регулюють працевлаштування молоді в Україні залишаються Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» [3, с. 176], відповідно до якого держава гарантує працездатній молоді рівне з іншими громадянами право на працю, та Глава XIII Кодексу законів про працю [4]. У вищезазначених актах, зокрема, приділяється увага оплаті праці молоді, їх обліку, медичним оглядам тощо. Відповідно до статті 7 зазначеного закону держава сприяє створенню молодіжних центрів праці, а також молодіжних громадських організацій для забезпечення працевлаштування молоді, реалізації програм професійного навчання молоді та вдосконалення її професійної майстерності. Однак, на жаль, в українському законодавстві ще не закріплений ефективний механізм залучення молоді до праці. Це знижує рівень соціальної захищеності молоді, спричиняє «недовикористання» її трудового і творчого потенціалу. Низький рівень інформування школярів, абітурієнтів, студентів та випускників про стан і динаміку ринку праці та попит на конкретні спеціальності теж відіграв свою роль і став одним із факторів безробіття серед молоді.

На даний час молоді люди в основному працевлаштовуються через знайомих, безпосередньо на підприємствах, через рекламу в газетах і мережу Інтернет. Також однією з проблем, це те що молодь висуває високі вимоги, до роботи, на першому місці стоїть висока заробітна плата, на другому місці – перспективи кар'єрного росту і на третьому наявність сприятливих умов праці.

Також всі дії молоді люди стосовно пошуку роботи виконують виключно самостійно, держава до цього не докладає зусиль, а університети не забезпечують студентів місцями практики, які згодом працевлаштовують практикантів.

Держава майже повністю з себе зняла тягар працевлаштування кадрів. Це є проблемою великого масштабу, оскільки держава в першу чергу повинна піклуватись про молодь та її працевлаштування, а натомість маємо ситуація «відпливу умів», які знаходять себе у провідних галузях, але на жаль, інших, більш розвинених країн Європи, Азії та Америки. Я вважаю, що більший

відсоток в цій роботі повинна насамперед держава зайняти найактивнішу позицію в справі забезпечення зайнятості молоді – розробити комплекс заходів щодо закріплення молодих робітничих кадрів, особливо в працедефіцитних сегментах економіки. Головний інструмент такої політики – регіональні програми по створенню і квотування робочих місць для молоді,

Не можна сказати, що для підтримки молоді не створено жодних відповідних програм. Такі програми є, вони складаються і затверджуються структурами, які здійснюють державну політику в сфері сприяння зайнятості молоді (служби зайнятості, комітети у справах молоді, біржі праці, фонди зайнятості молоді та інші структурні організації) [3, с. 140].

Однак цього явно недостатньо. Молодь повинна розуміти, що багато що залежить і від їх активності. Роботодавці висувають високі вимоги до претендентів на вакантні робочі місця. Здобувачі повинні володіти такими якостями як: висока кваліфікація, завзятість і наполегливість, мобільність і т. д. Але найголовніше – державні і федеральні соціальні програми повинні сприяти працевлаштуванню молоді через створення нових робочих місць у перспективних галузях економіки, залучаючи для цього бюджетні кошти, кошти приватних підприємств і інвесторів [2].

Висновки. Отже, проблема працевлаштування молоді в Україні є досить актуальною, особливо в теперішній момент системної кризи в країні. На наш погляд тільки комплексний підхід до розв’язання проблеми з орієнтацією на довгострокову перспективу дозволить досягти не тільки певних позитивних зрушень в системі працевлаштування молоді в Україні, але і побудувати нову конкурентоспроможну, ефективну та результативну систему працевлаштування та постійного розвитку кадрів в Україні.

Список використаних джерел

1. Свиначук А. Проблематика працевлаштування молоді у сучасному суспільстві. *Сайт ділового права України*. 2017. URL: <https://www.businesslaw.org.ua/pracevlashtyvannya-molodi/> (дата звернення 13.10.2018).
2. Пухова А. Г., Беляева Т. К., Варакина Е. Е., Рузанова Ю. В. Проблемы трудоустройства молодежи на региональном рынке труда. *Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований*. 2016. № 12-7. С. 1336–1339. URL: <https://applied-research.ru/ru/article/view?id=11039> (дата обращения 10.01.2019).
3. Конституція України: станом на 30 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Київ: Алерта, 2017. 80 с.
4. Кодекс законів про працю від 12 грудня 1991 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 16. ст. 203.